

Firkák a villamosról

*

*Valami maradt
ránk ha nevetni tudunk
a romjainkon*

*

*Hallgatok mert a
halálról nem beszélhet
más csak a gyönyör*

*

*Nem volt türelmed
kivárni eldőlök-e
vagy maradok így*

*

Enni készültünk
de a könnyed szétszózta
hallgatásomat

*

Foszló anyag egy
molylepke állkapcsai
között életem

*

Graffitik tartják
még a város falait
Lét omlás után

*

Fehér kavicsok
sirályok a víz fölött
Gyermek kacsázik

*

Arc merül a hegy
mögé Isten kockázott
s végül veszített

*

Majd meséld el ha
nem lesz szégyen emlékem
összes szégyenem

*

*Valami nincs már
Nem tudunk nevetni a
romjainkon sem*

*

A bábu vére
nem üt át a jelmezen
Befelé hal meg

*

Az első utcán
jobbra aztán meg balra
Aztán meg soha

*

Meztelenül áll
az ablak elé Teste
habzsolja a fényt

*

A bábok vére
szétárad a földben Ma
halált hoz a fű